

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-0189/00 og E-0190/00**

(23. februar 2000)

Efter at have konstateret, at den marokkanske eksport af tomater til Fællesskabet oversteg de aftalte lofter, og efter resultatløse konsultationer med de marokkanske myndigheder vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2767/1999 af 23. december 1999 om indførelse af en ordning med importlicenser for tomater fra Marokko⁽¹⁾. Efter nye konsultationer og et fast løfte fra Marokko om overholdelse af de aftalte mængder i indeværende produktionsår ophævede Kommissionen importlicensordningen ved forordning (EF) nr. 188/2000 af 26. januar 2000⁽²⁾ og forpligtede sig samtidig til at forbedre de eksisterende importkontrolmekanismer. Importlicensordningen kan om nødvendigt genindføres.

Forordningen om indførelse af importlicenser blev vedtaget ved forvaltningskomitéproceduren med retsgrundlag i artikel 3 i afgørelse 95/35/EF af 19. december 1994 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Fællesskabet og Marokko om ordningen for indførelse i Fællesskabet af tomater og courgetter med oprindelse i og indført fra Marokko⁽³⁾. Forordning (EF) nr. 2767/1999 blev ophævet efter samme procedure og med samme retsgrundlag.

Kommissionen ophævede forordningen om importlicenser, efter at Marokko på ny havde forpligtet sig til for indeværende produktionsår at overholde betingelserne i ovennævnte brevveksling, der fastsætter en begrænsning af den samlede eksport af tomater til 145 676 ton for perioden november 1999- marts 2000.

Kommissionen har forpligtet sig til at forbedre den eksisterende kontrol af importen af tomater i Fællesskabet i samarbejde med medlemsstaternes toldmyndigheder og vil genindføre importlicenser, hvis Marokko ikke overholder de aftalte mængder.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 24.12.1999.

⁽²⁾ EFT L 22 af 27.1.2000.

⁽³⁾ EFT L 48 af 3.3.1995.

(2000/C 303 E/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0196/00

af Mario Mantovani (PPE-DE) til Kommissionen

(27. januar 2000)

Om: Uregelmæssigheder og svig ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra

I de italienske dagblade, navnlig i Varese provinsen, har der været alarmerende forlydender om uregelmæssigheder og svig ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Ifølge disse forlydender skulle Det Fælles Forskningscenter have anvendt EF-midler på ukorrekt måde og givet kontrakter til entreprenører, der ikke havde den fornødne faglige dygtighed, og som ikke var blevet »anfælet« eller sågar ikke opfyldte betingelserne. I dagbladene anføres det endvidere, at Ispra figurerer i beretningen om bekæmpelse af svig i 1998, og at det fortsat er genstand for undersøgelser.

Hvilke forhold er blevet afsløret i forbindelse med de dele af undersøgelsen, der er afsluttet, og hvilke foranstaltninger er der truffet mod dem, der står bag disse svigagtige handlinger til skade for EU?

I hvilken retning peger de dele af undersøgelsen, der endnu ikke er afsluttet, og hvilke foranstaltninger er der eller vil der blive truffet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(24. februar 2000)

Kommissionen skal i første omgang bemærke, at årsberetningen for 1998 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig, som kun indeholder et udvalg af undersøgelser, ikke behandler den sag, som det ærede medlem henviser til.⁽¹⁾

Den foreliggende sag drejer sig om formodede uregelmæssigheder eller svig i tildelingen af offentlige kontrakter i Det Fælles Forskningscenter i Ispra, især inden for tjenesteydelser. Begivenhederne foregik i tiden fra 1994 til 1996.

Konklusionen på de administrative undersøgelser, som Kommissionen foretog, var, at der var uregelmæssigheder i tildelingen af kontrakter. Det blev besluttet at foretage disciplinære sanktioner over for fire ansatte. Dokumenterne er blevet sendt til gennemsyn i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

⁽¹⁾ KOM(1999) 590 endelig udg.

(2000/C 303 E/176)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0197/00
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen**

(27. januar 2000)

Om: Nedsættelse af momssatsen for arbejdsintensive tjenester

Som led i den EU-forsøgsordning, hvor momsen på en række arbejdsintensive tjenester nedsættes, er momssatsen på bl.a. frisørarbejde pr. 1. januar 2000 nedsat fra 17,5 % til 6 % i Nederlandene.

Det fremgår af meddelelser i pressen fra bl.a. det nederlandske frisørslag ANKO, at en stor del af frisørerne ikke lader forbrugerne få gavn af denne momsfordel.

1. Er Kommissionen enig i, at dette ikke er i overensstemmelse med direktivets målsætning, nemlig nedbringelse af sort arbejde og skabelse af mere beskæftigelse?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at kriterierne i direktivets artikel 1 ikke opfyldes uden prisnedsættelse som følge af moms nedsættelsen?
3. Hvad agter Kommissionen at foretage sig desangående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(21. februar 2000)

Kommissionen er hidtil ikke blevet underrettet om de forhold, som det ærede medlem gør opmærksom på.

Formålet med Rådets direktiv 1999/85/EF af 22. oktober 1999 om ændring af direktiv 77/388/EØF for så vidt angår muligheden for forsøgsvis at anvende en nedsat momssats for arbejdskraftintensive tjenesteydelser⁽¹⁾ er rent faktisk at skabe mere beskæftigelse. Der er dog tale om et forsøg, der skal vise, at en nedsat momssats er en effektiv foranstaltning på dette område.

Det er de nationale myndigheders opgave at træffe de nødvendige foranstaltninger til en effektiv gennemførelse af dette forsøg.

Medlemsstaterne foretager derefter en evaluering af resultaterne af forsøget og udfærdiger en rapport herom til Kommissionen, der efter gennemgang af materialet vil afgøre, hvad der eventuelt videre bør ske.

⁽¹⁾ EFT L 277 af 28.10.1999.